

GLAZBA NA 73.DLJI: Violinist Roman Simović

Vrhunac u svakom pogledu

Umjetnik Roman Simović je svojom izvedbom Šest sonata za violinu solo Eugènea Ysaÿea demonstrirao sve izvedbene mogućnosti violine

Roman Simović
u Kneževom
dvoru DLJI

PIŠE: SANJA DRAŽIĆ

Nakon što je odsvirao dva glazbena dodatka - Sarabandu iz Partite za solo violinu br. 2 u d-molu te Scherzov Scherzo za solo violinu - Roman Simović se poklonio još jednom, ali bez instrumenta. Time je publici dao do znanja da je koncert gotov. Što je sasvim razumljivo, jer je glazbenim dodacima prethodio zaista zahtijevan i težak program.

Demonstracija violinističkog umijeća

Prvi violinistički recital na ovogodišnjim Dubrovačkim ljetnim igra-

ma sadržavao je samo jedno skladateljsko ime. Takva odluka je sama po sebi izazov. A još je veći ako izvođač pri tom odabere i istu glazbenu formu.

A to je upravo učinio Roman Simović pa je u Kneževom dvoru odsvirao Šest sonata za violinu solo Eugènea Ysaÿea. Čuveni belgijski violinist i skladatelj je inspiraciju za svoja djela našao u značajnim violinistima koji su živjeli u njegovo doba, a to su Joseph Szigeti, Jacques Thibaud, George Enescu, Fritz Kreisler, Mathieu Crickboom i

Manuel Quiroga. Svako je sonati dodao značajke umjetnika kojemu je posvećena, nastojeći udružiti sve detalje koji su ga prosl

avili i činili posebnim. Sonate su izuzetno zahtjevne i traže briljantnu tehniku i virtuoznost. I čini vam se da imaju zadatak i demonstrirati sve moguće pristupe i načine sviranja violine. Time u jednoj večeri možete upoznati violinu sa svih aspekata. I ujedno se iznenaditi koje su sve njene mogućnosti.

Roman Simović je svojim sviranjem dao do

znanja da je proniknuo u sve tajne koje je skladatelj Ysaÿe utkao u svoje sonate. Pa je Knežev dvor evocirao uspomene na šest vrhunskih violinista iz Ysaÿeovog vremena.

Simović potpuno vlada instrumentom i čini se da mu niti jedan tehnički element ne predstavlja ni poteškoću ni prepreku. Svira opušteno i s tako neobičnom lakoćom. Ali, jedna je komponenta daleko odskočila od ostalih, a to je ton instrumenta. I njegova fascinantna voluminoznost. Napomenimo kako Simović svira na violini Antonija Stra-

divarija iz 1709. godine koju mu je posudio Jonathan Moulds. A s tim se instrumentom Simović potpuno stopio i sprijateljio. Jasno nam je da je Stradivari došao u prave ruke, pa je bogati zvuk dopirao do svakog kutka Kneževoga dvora. Zapanjujuća je i Simovićeva koncentracija i energija. Jer je on istom svježinom odsvirao i prvu i posljednju, šestu sonatu.

Nažalost bez dovoljno publike

Nakraju se ipak pitamo u kojoj je mjeri isti skladatelj i ista glazbena for-

ma bila dobra odluka. Jer, Dubrovnik, pa tako i Igre, posljednjih sezona u ljetnim mjesecima nemaju dovoljno koncertne publike koju bi privukla takva programska koncepcija.

S druge strane, rijetke sredine imaju privilegiju ugostiti ovakav program. Naravno da ne treba podilaziti publici koju ne čine glazbeni sladoкуси. Ali, trebalo bi učiniti nešto da u ovakvim prigodama Knežev dvor ne bude poluprazan. Šteta, jer oni koji su koncertu nazočili, obogaćeni su jednim iznimnim i nesvakidašnjim iskustvom.